

ДІЛО

Виходить щодня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10., II. пов.

Конто почт. шл. 26.726

Адреса тел. „Діло—Львів“

Число телефону 261

Рукописи
редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	270 К.
квартально	8—
піврічно	16—
щорічно	32—
у Львові (без доставки):	
місячно	240 К.
квартально	7—
піврічно	14—
щорічно	28—

За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка вертикальна, довжиною 40, в надписі 60, в оповістках 80 с, в редакційній часті I К. Повідомлення про вільні і заручки I К. Некрологів стрічка I К. Стаді оголошення за окремою умовою. Один примірник коштує у Львові 10 с. на провінції 12 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 22. січня 1917.

Про польсько-український компроміс вговорив у суботнім числі краківський „Czas“. Річ цікава, як заговорив, а ще найцікавіша. в якій нагода? Читавмо:

Українська (гучка) політика повертає ся в заклятім колі ненависти до Поляків; тож скід поспитати: що Українці сподіваються ся досягнути сею метою? Хмб тільки се, що анекхотять до себе навіть тих Поляків, котрі при найбільшій розжаренню українсько-польських відносин не втратили віри в можливість згадження спору. Тимчасом простий розум повинен їм показати, що підстава їх тризкого національного розвитку може опирати ся передо-асім на порозумінню з Поляками. Коли невід-клична минувшина заставила нас жити разом на значнім просторі давньої Польщі, то муси-мо стреміти тільки до сього, щоб спілжиге се уладити собі як найкориснійше, а дійти до сього можемо не через безупинні спори і витрачуванє найліпших сил на безплідні дома-шні боротьби, але через розумний компроміс, який забезпечив-би супокійне й правильне на-ціональне й політичне існуванє обох наро-дам на області, де вони стрічають ся. Єдино тільки сього бажать собі Поляки, як і не мала б уложити ся їх будуча доля; Українці ж не повинні забувати, що супроти міжнарод-ного значіння польського питання, мусіть-муть числитись з такою розважкою його, яку за-значив акт 5. падолиста.*

Проти „розумного компромісу“ з По-ляками, котрі як національні меншости жи-вуть на землях етнографічних українських, українська сторона ніколи не виступала.

ма не можемо принципіально відкидати жужку про компроміс, який забезпечив-бв на-лежні національні права обох сторонам. Утруднюють, а властиво роблять неможли-вою навіть дискусію про такий компро-

міс між вн. також аві річи, які знаходимо й у міркованях „Czas-у.“

Передовсім в се основно хибна думка По-ляків що-до висоти анічній, яке для істно-ваня і будучности української народности, народности великої області Дніпра, має (нікому зрештою невідома) польська „про-текція“ („Czas“ каже: „Поляки послідов-но заслонювали український нарід Право-бережа перед винародовленем“) в змага-нях проти русифікації. Такої протекції ми ніколи не мали, не потребуємо її те-пер, а тим менше в будучности.—стже й підкладом компромісу така фікційна „про-текція“ бути не може.

А друга річ, се польська звичка гля-діти на українську Східну Галичину як на землю „властиво“ польську. Якби колись мало прійти до перегов-рів про компро-міс, то передтм мусіла би польська сто-рона раз на все вимотати ся з сїтій сьо-го шкідного самообману. Бо польсько-український компроміс можливий єдино тільки на основі признаня східної Галичи-ни, згідно з дійсним станом справи, за те-риторію національно й політично україн-ську, на якій польські меншости могли би домогатись — прав меншостей.

Що польська сторона далека ще до того, щоб освідомити собі сї конечні пе-редумови компромісу, свідчить про се об-ставина, що нагодою, яка послужила „Czas-ови“ до мірковань про компроміс, в за-ходи української політики і публіцистики коло здійсненя поділу Галичини. За-ходи сї краківської орган дуже остро о-суджує.

Серед таких відно-син говорити про компроміс — річ перед-часна і безглядна.

Один з проєктів перебудови Австрії.

„Neues Wiener Tagblatt“ приносить статю д-ра Альберта Ріммера, який полемізуєчи в відомим теоретиком перебудови Австрії пос. д-ром К. Реннером, предкладає взяти за основу пере-будови адміністративний поділ Пруссії і, змісни зовсім коронні краї, поділати цілу державу на округи величини 20—100 тисяч мешканців. Т-ким чном кожде село мало би змогу мати в оточенні соймї свого заступника.

Офензива на східнім фронті.

КОПЕНГАГА (Прив. тел.) „Рускій Інвалід“ доносить, що давно вже вироблено план ро-сійської офензивы від Риги, але він буде щой-но тоді переведений, коли на те позволят по-года.

Військовий співробітник „Нового Времени“ висказує ся, що найбуйнійша уява не могла би зобразити великакських уладжень і технічної сили австро угорських становищ.

СТОКГОЛЬМ (Прив. тел.) Після донесеня „Речи“ зачав англійський амбасадор в Петро-граді, Vischnap, що він не сподівав ся третєї воєнної змири. Він не передвидів того, як долго буде тривати війна, так само, як і його земляки, і тому він на будуче буде обережнійший в про-повіданні кінця війни.

- - СКЛАДАЙТЕ ГРОШІ - -
- НА ФОНД НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ! -
- (Адреса: J. Romanczuk, Wien, Parliament) -

Із соціології політичних партій.

(Далі.)

Одначе агодом ті функції перестають ви-конуватись самими інтересованими, а стають ся задачами питомими спеціальним групам. Кожда одилиця, замість просто відноситись до другої, входить у зносини з новосотвореними органами. Повстанє нових органів є знаком, що громада людий із випадкового й неоповязаного, меха-нічного зборища окремих одилиць стаєть ся ор-ганізацією. Ті органи живуть своїм житєм, мають істнованє віі денів, істнованє незалежне не тільки від членів організації, а й від пооди-ноких одилиць, котрі той орган вступаютъ і в його імени ділають. Так купецька верства, уконтитуувавши ся, стала ся автономічною о-дилицею, яка незалежно від волі одилиць ви-конує свою роль посередника між продуцен-тами. Урядницька верства ще виразнійше явля-єть ся об'єктивною формою, крізь яку людські особи тільки переходять, а яка значіне їх самих часто зводить майже до нуля. Так і держава бере на себе обовязок збирати грошеві дачки, яких ріжні частини суспільности від себе вза-імно вимагають, тай орудувати ними. Так і цер-ква з неособовим організмом, якого функції, доконувані священниками, мають своє жерело в потребах цілої громади. Одним словом понятє „життєвої сили“, яке що-до живих ств являєть ся являнь, та яке основуєть ся на ідеї, що ру-ка між частинами матеріальних молескулів, ко-трих сума складаєть ся на жите, мають осеред-ній пункт і основу в особій життєвій силі,— те вожить являєть ся зовсім правдиним що-до су-спільних ств. У тих громадських органах є па-

мкнені ідеї і сили, які зберігають істнованє гро-мади та являють ся її висловом.

Отся здібність людий і людських гро-мад організуватись, себто творити з по-між себе органи, наділені самостійним істно-ванєм і новими силами, які всю свою енергію одержали від них самих,— ся здібність, то одна з найбільш характеристичних признак людської природи. Нетільки богів собі люди творили, на-діляючи їх своїми силами й здібностями, підне-сеними до надлюдських розмірів; не тільки тво-рили штуки сотворили собі люди, вкладаючи в них свою душу, свої почуваня й настрої на те, щоб потім з них брати собі відряду й розраду; не тільки своїх другів і коханих наділяемо ми своїми думками на те, щоб ними більше раду-ватись, більше їх любити,— хочби й обманю-вати себе ними! — а гуртові свої потреби й си-ли люди об'єктивують і зосереджують в орга-нах, даючи рівночасно тим органам незалежне істнованє.

Яке значіне тих органів для збереженя гро-мади? Ось приклад. Занепад старинних корпо-рацій в Німеччині в значній мірі спричинила об-ставина, що вони не зуміли виобразувати своїх органів. Вони, з малими винятками, жили майже тільки як механічні зборища одилиць; трикобї об'єктивної організації, що володувала б у собі їх суспільність, вони не витворили. Небезпеки, що виділають із такого стану, Зіммель ділить на три категорії:

Де є адиференціоновані органи, там має су-спільний гурт більшу живність. Коли-ж для кожної політичної, правної або адміністративної акції мусить рушнитись увесь організм, то ся ак-ція являєть ся отяжелою в двох направах. Перш усього в матеріальнім значінню. Як ціла громада має ділати абірно, то потрібний їй компласт — річ, як загально відомо, дуже важка до перево-

деня. Та якби навіть перемогти ту трудність фі-зичної концентрації, то зістаєть ся ще меніша трудність концентрації моральної. Яким спосо-бом дійти до одностійности у великій масі? Коли рухастє ся ціла юрба, то її рухи важкі наслідком усяких хитань і сумнівів, що виді-ляють з окремішности інтересів, з ріжниць осві-ти та з байдужности членів. Що остання пере-пона (байдужність членів) дуже поважна, сього доказом хочби неймовірна байдужність загалу людности до участі в таких прославлених актах, як прим. referendum у Швайцарії!) Навпаки, від усіх тих перешкод не терпить суспільний орган (прим. парламент), бо він створений для озна-чених справ, зложеної з розмірно обмеженої скількости людий та має змогу прискорити гро-мадську діяльність і перевести її докладнійше.

Де швидкість політичного життя та зміни-вість політичного положеня вимагає від полі-тичної партії швидкости в рішенях і виступах, себто сього, що по німецьки звєть ся „Schlagfertigkeit“, там загально партійне refer-endum, той найзнаменитіший акт демократичного духа, може бути тільки перешкодою. Розуміє се великий революціонер і політик Фердинанд Ляссаль, коли домагав ся, щоб його диктатуру в партії, диктатуру, яка фактично істнувала, партія признала теоретично оправданною і практично неминує потрібною²⁾.

Ско центрованє громадської енергії й волі в суспільнім органі дійшло тут до найдалших границь можливости.

(Далі буде.)

в. п.

¹⁾ Та гдау книга Л. Кульчизького: „Autonomia i federalizm.“
²⁾ Robert Michels, Der konservative Grundzug der Partei-Organisation (Monatschrift für Soziologie, 1 рік. 4 т. мюск).

Як віцепрезидент з волі міської ради з такою національно-політичним характером справляв Рутівський підчас російського наїзду функції президента міста. Як справляв він ці функції, про це вся польська суспільність має однудушний погляд, який „Nowa Reforma“, партійний орган Рутівського, характеризує такими словами: „Всі чули і знали, що там, в тім улюбленій польській Львові стоїть на переді патріот з великим серцем і великою головою, який для оборони польськості той „krzew-oj“ столиці і чести тої польськості сам один вистане за армію.“

Приймавши до Відня й відповідаючи на привітні промови, Рутівський проголосив в дусі польського „N. K. N.“ програму розширення границь покликаної центральними державами до життя польської держави на схід, підносячи „окил далшої боротьби, щоб осягнути визначену ціль, щоби неприятели виперти на схід, за Збруч, за Дніпро і по змосі за Дніву“.

Словом, політичне становище Рутівського в передвоєнних часах взагалі і зокрема на становищі віцепрезидента м. Львова — виконавця волі польської Ради м. Львова, його діяльність на становищі президента м. Львова підчас російського наїзду і вище наведений його воєнний ключ, з поворотом проголошений на віденській двірці, творять гармонійну національно-політичну концепцію, концепцію відбудована (і щоденного будована) Польщі в історичних границях.

Як нам ставити ся до сеї концепції і до її діячів, не треба вказувати.

Супроти українського елемента у Львові,

— Рутівський на своїм становищі повед ся — в порівняно з ріжними Грабськими — прагнучи. Однак признаючи се лояльно і бажаючи п. Рутівському всього доброго з поворотом до рідного міста, ми не можемо з приводу повороту закривати перед нашими очима тої концепції, якої діячем, речником і неначе символом вертає до Львова Рутівський.

Наради Ціммермана з Церніном.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Державний секретар Ціммерман відбув другу довшу нараду з міністром заграничних справ, в якій продовжувано і покінчено дискусію про всі справи, які остають в звязку з теперішнім положенням. Виявила ся повна згідність поглядів. Ціммерман виїхав з Відня.

НОВИНКИ.

Львів, 22. січня 1917.

— „Ostgalizische Feldzeitung“, про намір видання котрої ми перші в львівських часописів свого часу були донесли, появила ся передучора у Львові. Видаєть ся вона з рамени військ гр. Ботмера, котрий і відзначив часопис своїм переднім словом. Виходити буде часопис тричі в тиждень. Перше число присвячене головню воєнним справам. З невоєнних згадаємо „Ruthenische Legende“ в фейлетоні.

— Відновлене діяльності тов-а „Українсько-руська Видавничка Спілька“ порішено на надзвичайних загальних зборах, скликаних членами управи в передвоєнного часу на 20. с. м. „Українсько-руська Видавничка Спілька“, założona при кінци 1898 р., з ініціативи, яка виринула на ободі століття Енеїди Котлярського, розвивала аж до війни видавничу діяльність, і то не тільки у Львові, але в останних роках також у Києві, де від 1907 р. виходив також видаваний нею „Літ.-Наук. Вістник“. Вибух війни і російський наїзд сплинув усяку діяльність тов-а. Щоби сю діяльність відновити, перебуваючі у Львові члени попередної управи скликали надзвичайні загальні збори, на яких предложили членам вибрати на час війни нову управу, яка вела би справи товариства аж до приходу нормальних відносин; тоді нові загальні збори рішати про дальшу діяльність тов-а. Присутні на зборах члени, годячи ся з сям пропозиціям, вибрали нову управу, до якої ввійшли: голова д. р. Ізидор Голубович, члени дирекції Володимир Гнатюк, Володимир Дорошенко, д. р. Михайло Лозинський і д. р. Іван Раховський, заступники члени дирекції Антін Галяк і д. р. Степан Баран, члени контрольної ком'сії проф. Денис Коренець і проф. Яків Якевич. Новій управі поручено урядувати фінансові справи товариства і приступити до відновлення видавничої діяльності тов-а.

— Арештована поляків у Варшаві. До польських діячів пишуть з Варшави: Варшава жила під вразливим сензаційним арештовань серед членів християнської народової демократії. Почало ся від розкриття зборів народової демо-

кратів в „Обивательській Ресурсі“. З поміж вібраних арештовано кільканадцять осіб, між ин. політично-суспільних діячів: Лютославського і Франца Новодворського, якого сейчас вивезено до табору інтернованих в Німеччині. До того арештовано також літерата Адольфа Найверт Новачинського, якому поставлено заклад авторства кількох летучих листків, що їх зміст звертає ся проти нової польської держави. Між иншим закладають йому, що він є автором „Варшавської Шопки“, в якій осмішуєть ся теперішні події і зокрема акт 5. падоліста. Всіх арештованих обжаловано о державну зраду проти польської держави.

— Подробці про убиство Распутіна. Причини убиства Распутіна ще зовсім не прояснені. Слідство в тій справі ведуть воєнні власти, та про арештоване винуватців поки що не звіщаєть ся нічого. Дочки Распутіна заявили в часі слідства, що кн. Юсупов відвідував їх батька по тайки ночами. Виявило ся також, що між урядниками охрани, які обороняли Распутіна, були також два англійські тайні агенти, яким за посередництвом англійської амбасади став відомий план убиства. Ті агенти слідували при вході до дому, де відбулось убиство. Кн. Юсупов відказуєть від усіх цих пояснень. По описам, які появили ся в „Утрі Росії“ виявляєть ся, що на бенкет, підчас котрого убито Распутіна, прийшов зовсім несподівано петроградський начальник Барк, якого Протопопов призвав телефоном для оборони Распутіна, але князь Юсупов рішучо зажадав, щоби він опустив дім. В часі бенкета викликано імовіно по улаженному плану спір. Кн. Юсупов заявив, що він як господар позуваєть себе обидженим якимсь висловом Распутіна. Распутін не хотів виправдати ся. Тоді стали його приневольовати до присяги, що він відкажеть ся від політичної діяльності і оставить столицю. Распутін противив ся тому і тоді йому — як кажуть — дали револьвер, щоби він застрілив ся, та Распутін звернув револьвер проти гостей. Тоді Пуришкевич витрутив Распутінови з рук револьвер і разом з Юсуповим мав застріляти його. Се безсумнівно, що убиство Распутіна руководились політичними мотивами, бажаючи усунути надмірний вплив Распутіна в битанях внутрішньої політики. До зовнішньої політики Распутін від початку війни не мішав ся.

— Школа ім. Бар. Грінченка сего року на жаль не могла своїх бідних, босих і нагих сиріток нічим більше обдарувати на ялинку, окрім декількох дрібних ласочів, ласкаво присланих нам добродійною воєнною кухнею. За те аж по святах змогли ми з дрібних жертв ледви 6 пар черевиків направити, бо про нові не могло бути й мови в теперішній дорожничі. Також роздано децю з малих приходжених убранных, які одержали ми від ласкавих жертводавців. Підписана управа школи заявляє, що в міру впливу дальших жертв на сю ціль постарасть ся о дальші напрямки чобіток для найбільшійших діттей шкільних, котрі сего конечно будуть потребувати. — М. Сіак.

— З пелену. Роман Винавський, однорічний охотник, перебуває в російським полоні: Пензенская губернія, Городъ Пенза. Сборноразрядительный пунктъ для военноплѣнныхъ.

— Мораторія для Галичини і Буковини. „Wiener Zeitung“ оповідає розпорядок міністерства скарбу про виконане §. 32. уст. 1. міністерського розпорядку з 28. грудня 1916 р. про відложене платності приватно-правних претенсій грошевих супроти довжників в Галичині і на Буковині.

ОПОВІСТКИ.

Дирекція прив. укр. гімназії в Долині подає до відома, що іспити приватистів відбудуть ся 2. і 3. лютого с. р.

Кружок У. П. Т. в Долині запрошує всіх своїх членів на сходини, котрі відбудуть ся дня 1. лютого с. р. о год. 12 в полудне в гімназійнім будинку. — о. Т. Горникевич, голова.

На волинські школи.

„Пятидова система“.

На необхідну потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дорожші і важнійші для української справи, конечні як найскорші і найбільшійші жертви.

Голос з Вереня 50 К і кличе Ясновельможних Панів Отаманів: Франца Кікала, Мирона Тарнавського, Гриця Коссака; Вельможних Панів Сотників: Теодора Рожанковського, Василя Дідушка, д. ра Михайла Волошина, д. ра Никифора Гріняка, Романа Дудинського. — Мих. Яценю суд. радн. у Львові 10 К (Дн.); о. Емілія Константиновича пароха Єврія, Кред. Тов. Бескид Санік, 35лат. Тов. Яворія, суд. ст. радн. Онисевича Львів, дир. гімн.

Ілію Кокоруду Львів, — Салагуб Ілію, пол. поч. 508 10 К (Дн.); о. Петра Чауса, полевого курата, надпоручника д. ра Івана Сіака УСС, надпоручника Тимка Шурика, надпоруц. д. ра Матія Яворського, поручника проф. Василя Хабара. — Сурмей Іван 3 К (Дн.); Блявського Івана з Підлісок м., Шумила Ростислава з Стронятини, Косаревича Омеляна, Корнила Будного поручника пол. поч. 110, Василя Івановича етап. почт. 182. — Ольга Моцна з Розвадова м. С. 2 К (Дн.); Івана Молика п. к. офіс. в Радомишлі великим, дядздя Філімона Циглика в Загірянах і Маню Кужинську з Бучача. — Луска Василь, пол. поч. 262, 10 К (Дн.); Впр. о. совітника Іосифа Шанковського з Чанижа, о. совітника Кароля Бардина з Желазця, о. Петра Казанівського, завідателя парохії в Каміній струж. п. Андрія Строніцького юриста в Желазці і Петра Хабубогослова в Желазці. — о. Стеблецький В., Гододок Яг. 3 К (Дн.); о. Юліяна Твардісенча декана з Лопанки, о. Филипа Пелеха декана з Толшова, о. Володимира Бабія з Чертежа, п. Андрія Даниловича нотаря в Турні над Стрийом. — Кашубинська Ольга 5 К (Дн.); п. Лесю Несторовичеву з Перемишля, п. Зосю Медянку з Стенятина, п. Мелю Ковшевичеву з Ульвінка, п. Зосю Мельничкову з Тудоркович, п. Явлю Зарембову в Тудоркович. — Грабар Іван 5 К. Вп. п. Хрушеву Олену Бутини, Левичку Марійку Львів, Чайківську Ольгу, уч. VIII. кл. гімн. Львів, Кудриківну Віру Відень, Дичка Степана поручника 95 п. п. — Смулка Клим, Угрюнів 5 К (Дн.); п. Андрія Занька директора школи в Угрюнів, п. Володимира Зубрицького проф. гімн. в Перемишлі, о. Матія Павлюка завід. парох. в Залісію, п. Богдана Яворського з Люблина. — Володимир Пулюю Львів 1 К (Дн.); Костя Максимовича Львів, Теодора Машківця Львів, Тадея Гмитрасевича Перемишль і Осипа Андрухів Львів, (ученики гімназійні). — Юрій Шмериковський радник суду у Відні 10 кор. — Сеневицький Ярослав 4 К (Дн.); п. ну Славлю Рудницьку Яворіє, п. Марильку Вітовську Брошнів п. Крехович, п. Франца Свістля чотара УСС, п. Погорещького студ. техн. Львів і п. Стефана Масляка студ. унів. Львів. — Савчакова Анна в Пристані 5 К; Ліну Флаквичу в Двірцях, Ольгу Суху і Гонорату Боднарівну обі в Любелі. — о. Мартинович Іосиф в Стрілах 5 К (Дн.); о. Т. Цегельського з Бібрки і В. Несторовича з Ланів, п. Іосифа Гучкевича, упр. шк. в Романові, п. Юліяна Максимовича упр. шк. в Підгородянцях, п. Івана Мицька упр. шк. в Селиських. — о. Могильницький Теодор в Підкошастири 10 К (Дн.); п. Меланію Величківського з Загіречка, о. д. ра Ерму зі Львова, о. Пилипа Чолія зі Слободи, о. Лениса Телішуха з Отинич і п. Стефана Воробія з Руда. — о. Мих. Дорощий, декан і парох в Злочьскім м. Мушина 5 К (Дн.); о. Юліяна Дуцька Лелюхів, о. Олена Гадзевичева Новий Санч, о. Лаврентія Ткачука Крамарівка, Івана Крайника Відень укр. ценз. о. Онуфрій Малецький Балігород.

Жертви просить ся посылати до кред. тов. „Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, повідомляючи коротко адміністрацію „Діла“ і викликаних.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ.
з дня 21. січня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Після добутия примістка Нанешті, на схід від Номолеша, полонено 555 людей і забрано машинної карабіни і 4 метаків мін.

У відтинку Мештіканешті вчора вполудни сильна неприятельська артилерія розвивала діяльність проти наших становищ. Опісля наступили пробі російського наступу, але їх зломлено вже в перших початках.

Австро-угорський летун приневольив неприятельський літак коло Мармарошського Сяготу спустити ся на землю. Неушкоджений літак попав ся в руки наших летунів.

Дальше на північ в області австро-угорських військ не стало ся нічого важного.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНІ.

Положенє не змінило ся.
Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гаєвр.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 21. січня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Крім значнійшої місцини артилерійської боротьби і успішних виправ наших стей десь пройшов без важних подій.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Баварського: На схід від Баранова німецькі відділи, ідучи до наступу, вдерли ся до російських ровів і привели з віді 17 бригад.

Фронт архикнязя Йосифа: У східних Карпатах намірений неприятельський наступ на шляху Вальвутна наслідком огню живої артилерії не всім розвинути ся. Малий наступ Росій відверто.

Група Макензена: Разом з Намешті дна 10 с. в. попов ся в наші руки прамісток, який там завзято боронили ще Росіяни, Жоліри з Помери, зі Старої Мархі і західної Прусії добули приступом кілька неприятельських ліній з сильно збудованими готками отертя. Саму місцевість занято серед завзятої боротьби за кожний дм. Маса Росій, які відступали через міст на Сереті, взято в кризовий огонь наших батарей і машинних карабінів. Вони понесли тяжкі втрати: 1 офіцар, 335 жовнірів, 2 машинні карабіни, 4 метавки ми попали ся в наші руки.

Македонський фронт: В душі Черни, на схід від Парьова німецькі сьнежний відділ виконав успішну виправу. Перший ген. квартирмейстер Людендорф.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з дня 22. січня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

В горах Олюбешті відперто неприятельські вивідні відділи. На схід від Мельниці на Волинні відділ бернеського полку піхоти ч. 8. несподівано впали до російських ровів і полонили там 1 офіцар і 109 жовнірів та збудули 1 машинний карабін і 1 метавку мін. Влучним гарматним огнем нанесено неприятели значні втрати.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Не стало ся нічого особливого.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

На південь від озера Охриди наші війська ухарили наступ неприятели.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевор.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з дня 22. січня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Коло Леня в боротьбі на рудні гратах відперто слабій атак Англіїці. Під Возолувах і на схід від Ронтіонізон вивідні відділи привели з коротких вилрав на неприятельські становина кілька Французів і 1 машинний карабін.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт баварського князя: На захід від Фридріхштаду відверто вночі російські відділи.

Фронт архикнязя Йосифа: В східних Карпатах в кількох місцях вели ся бої в терері перед становинами з успіхом для нас. На січній від долини Оятош обійльня діяльність артилерії хвилями буда значна.

Група Макензена: На захід від Паню неприятельська команда заатакувала наші забезпечуючі становина над Путною. Ми її відверли.

Македонський фронт: Крім впокрмленних передалок вивідних відділів не стало ся нічого особливого.

Перший ген. квартирмейстер Людендорф.

ЖЕРТВИ

На у. С. С. здохли у вивідниках в коронах: Павло Кляк 2—, Станіслав Ромбек 2—, Вредона Филімон 2—, Вредона Юрко 2—, Курчак Андрій 2—, Маркенич Михайло 4—, Кульчицький Петро 2—, Ахермен Йосиф 2—, Ахерман Карло 2—, Ахерман Фердинанд 1—, Чабанський М. 1—, Ястремський І. 2—, Вукоський Григорій 2—, Кульчицька Пеллігія 1—, Дятерко Теодор 2—, Стасишин Михайло 1—, о. Григорій Пріяк 5—, разом 35 корон.

На українську Захоранку: Збірка в церкві у Вивідках 20—, о. Грег. Пріяк 5—, разом 25 корон.

Коляда з Гусакова.

Вихаз жертводавців котрі зложили в коронах і сотниках: о Павло Дузик 10—, о Николай Голейко 10—, Григорій Перчинський

30—, Теодор Гнатишак 20—, Розалія Козак 20—, Григорій Будайський 10—, Василь Шанильчак 10—, Н. Н. 10—, Іван Фединський 9—, Ілько Вацлавик 6—, Юза Попівник 4—, Анна Гнатишак (Федька) 4—, Григорій Фединський 4—, Степан Себунчак 4—, Теодор Токарчик 4—, Марія Галун (Юзька) 4—, Марія Галун (Гринька) 4—, Морія Петрусик (Медька) 4—, Марія Галун (Никола) 4—, Марія Садовська 4—, Марія Гнатишак (Васня) 4—, Петро Фединський 4—, Катерина Козак 3—, Елсонора Дуда 3—, Павло Будайський 3—, Анна Галун 3/80, Марія Брилінська 2/80, Анна Баран 2—, Олена Перчинська 2—, Андрій Дембійський 2—, Василь Голейко 2—, Анна Германович 2—, Григорій Цш-цький 2—, Анна Шшецька 2—, Іван Шандровський 2—, Анна Гол-яко 2—, Катерина Глинчак 2—, Григорій Кавецький 2—, Катерина Дуда 2—, Розалія Трухан 2—, Никола Голейко 2—, Параян Шнильчак 2—, Катерина Кузьо 2—, Марія Воаш 2—, Анна Вакоць 2—, Катерина Петрусик 2—, Онофер Дуда 2—, Іван Токарчик 2—, Анна Даченко 2—, Даниїл Голейко 2—, Марія Петрусик 2—, Ева Крупа 2—, Олена Фединська 2—, Лука Фединський 2—, Таціянна Голейко 2—, Яким Гнатишак 2—, Марія Кузьо 2—, Ксеія Шпильчак (Василь) 2—, Василь Смерчинський 2—, Анна Гнатишак (Петра) 2—, Катерина Шпильчак 2—, Стах Хрусьцько 2—, Розалія Фединяк 2—, Ольга Галун 2—, Чехарівська Катерина 1/30, Юлія Козак 1/60, Розалія Гнатишак 1—, Іван Шшецький 1—, Ілько Цитвинський 1—, Катерина Гнатишак 1—, Анна Шандровська 1—, Катерина Галабудьо 1—, Катерина Заценська 1—, Юлія Фединяк 1—, Ева Кузьо 1—, Семен Дуткевич 1—, Марія Чехарівська 1—, Петро Гнатишак 1—, Михайло Петрусик 1—, Катерина Нярка —90, Катерина Токарчик —80, Катерина Валцишевська —60, Василь Козак 2—, Марія Бойко 2—, Ева Гнатишак 2—, Смішкевич 2—, Катерина Коженювська 2—, Григорій Старко 2—, Михайло Галабін 2—, Анна Чехарівська 2—, Юзько Коженювський 2—, Катерина Калатинська 2—, Гринько Гнатишак 2—, Таціянна Еренберг 2—, Николай Козак 2—, з Акафисту 8/16, разом 324— 65 1—1

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Іван Цьєнь, Frele. Ваоп, шукає брата Петра в села Таустуго, який був при пілліа артилері (станіславській). 65 2—3

У кого знає адресу Авдріа Дембійського в Петрич, пошті X Станіславській, що був при к. и. к. Inf. Siv. 23. Feldkomp. V. Zug 3 авляють мені ласково подати від адресую: Пчало Дембійський, евакуований в Петрич, а тепер перебуває в Червоці в Журавно. 65 1—4

Оголошення.

ВЕЛИКИЙ, ДЕШЕВИЙ І ЦІКАВИЙ

КАЛЕНДАР ПАМ'ЯТКОВА КНИЖКА СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ на 1917 р.

Обіймає поверх 539 сторін друку, містить 103 ілюстрації і частинні статі в області культурного, економічного й політичного життя українського народу по обох сторонах кордону та вкрасилі вірші поетичної творчости національних поетів.

Календар Союзу містить між іншим найдоладніший огляд колективної праці на два роки і ще докладніший огляд українського життя в Росії від початку українського національного відродження до останніх часів і статі про політичні заходи українського народу в часі війни.

Призначена в цілому для національного ознайомлення найширших народних мас. Пам'яткова книжка Союзу поза календарними відомостями ніколи не втрапить на вагості, та буде для кожного Українця

ДОБРОЮ ПАМ'ЯТКОЮ З ВОЄННОГО ЧАСУ.

— Ціна календаря 2 К 50 сот., в оправі 3 К 20 сот. — з пересилкою 3 К 50 сот.

Австрійські жовніри України й російські полонені котрі замовлять книжку безпосередньо в Союзі у Відні доставлять календар по австрійській ціні — на 2 К, в оправі 2 К 70 сот. з пересилкою 3 К.

Книгарни і трафікам дають ся авчашай книгарський оустр.

Гроші відсилають поштовою пересилкою на таку адресу:

Wien VIII, Josefstadttrasse 79, T. 6. Administration Nachrichtenblattes des „Bundes zur Befreiung der Ukraina“.

На бажання висилать ся чеки поштової щадивці ч. 107.050.

В Німечці замовляти „Пам'яткову книжку“ по такій адресі:

Zentralstelle des Bundes zur Befreiung der Ukraina Berlin W. 66. Leipzigerstrasse 131.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОТЕЛЬ

„НАРОДНОЇ ГОСТИНИЦІ“

створити зареєстрованого в об'язковою поручку у ЛЬВОВІ вул Кестюшка ч. 1.

Стандія електричного трамвая. — Трамвай С. В.

Ціни номерів від К 2 — висша.

Товариство приймає нових членів що найменше в єдинок відом в каоти К 20 і гроші на книжечку закладков на 5%.

Відривний денний (бльочновий) КАЛЕНДАР на рік 1917.

Ціна К 120, в пересилкою К 151 (5 шт. К 7—, 10 шт. 1250), висилає по надісланню готівки.

А. ОКПИШ, Львів, Кадецька 4. 13 18—20

21 томів української творів літератури 21

від Котлярського до Руданського включно, в редакції П. Юліана Р-жаника, накладом Товариства „Просвіта“ у Львові, на добрім папері, гарній друк, у золотий оправі в витисковій коштові К 52-50, в оправі пізволотно в витисковій К 42.

Поодинокі томи коштують 1) в золотий оправі К 250 2) в пізволотно К 2—-. При замовленні всіх томів парав одлучую портю салі в при замовленню поодиноких томів належить долучити 45 сот. на рекомендоване порто (або 72 сотки на фронт, коли замовляє ся більше як два томи парав).

Твори обіймають сідуючих письменників і поетів:

- Книжок 1. І. Котлярського, П. Артановського Гулака, Е. Гребінки (сторін 536; другий наклад). 2. І. З. Григорія Кітця-Осовиценка в 2 томах (сторін: 544, 552; другий наклад). 3. М. Шашкевича, П. Голубовича (сторін: 455; другий наклад). 4. Н. Устияновича, А. Могильницького (сторін 512; другий наклад). 5. А. Метлівського, М. Косможарова (сторін 496). 6. І. З. Тараса Шевченка в 2 томах (сторін: 552, 544; третій наклад). 7. 10, 11, 12, 13, 14. П. Куліша в 6 томах (сторін: 504, 560, 576, 528, 560, 700). 8. 15. І. Воробейчика в 2 томах (ст.: 420, 420). 9. Л. Голубовича, К. Климковича, Вол. Шашкевича (сторін 510). 10. Оз. Стороженка (сторін 592). 11. 19, 20. І. З. Ст. Руданського в 3 томах (сторін: 455, 456, 480).

Висилаємо лише за попереднім надісланням готівки. Ряди мо салити ся в замовленнях, тому що деякі томи на явчарно в новий наклад не скоро буде можна зробити. — Замовлення і гроші салити на адресу:

Канцелярія Товариства „Просвіта“, — Львів, Ринок ч. 10. V. B 2—?

Купуйте і замовляйте і Календарець „РУСАЛКА“ в Ціні і штуки 30 сот. (почт. 32 сот.) в 10 штук з почт. оплатою К 3.00 25 - 7.20 50 - 13.50 100 - 25.00 Від 25—100 шт. поручено (рекомендовано). Вже продає ся відривний календар на р. 1917. Ціна 1-29 К., в пересилкою 1-50 К. 21—15 Замовлення приймає: 7-40 А. ОКПИШ, Львів, Кадецька ч. 4.

ЦИБУЛЮ КОШАМИ

від 50—60 кг по ціні К 1— за 1 кг висилає на провінцію

КРАСВИЙ СОЮЗ Господарсько-торгівельних Смілон у Львові, Зіморозича 20. VI 14—7